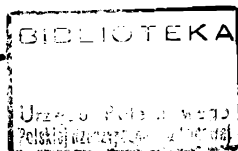

20 sierpnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

Dolf 3/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12194.

Kl. 29 b 3.

Maurice Leon
(Golborne, Wielka Brytania)
i Harben's (Viscose Silk Manufacturers) Ltd.
(Golborne, Wielka Brytania).

Sposób wyrobu sztucznego jedwabiu z wiskozy.

Zgłoszono 31 grudnia 1928 r.

Udzielono 10 czerwca 1930 r.

Pierwszeństwo: 28 listopada 1928 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wytwarzania nici sztucznego jedwabiu z wiskozy, które dają się łatwiej tkać, dziać i t. d., niż nici zwykłe, z tego powodu, że przy tym sposobie otrzymuje się mniej porwanych nici.

Wynalazek nadaje się szczególnie do wytwarzania wiskozowych nici jedwabnych o cienkich składowych włóknach, przyczem otrzymuje się nici, które po wykończeniu są miękkie w dotknięciu, posiadają dużą zdolność krycia, a nie mają tych wad, jakie posiadają zwykłe nitki, mianowicie wad, wynikających z dużej ilości porwanych włókienek składowych.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że

przed przędzeniem w utrwalającym płynie dodaje się do wiskozy kleisty materiał, który po następnej wymyciu nici w celu oczyszczenia ich od kwasów i soli, mocno łączy ze sobą poszczególne włókna składowe i usuwa potrzebę skręcania nici, po wymyciu zaś tego kleistego materiału po tkaniu, dzianiu lub innych procesach fabrykacji nici są bardzo miękkie w dotknięciu i posiadają dużą zdolność krycia.

W myśl wynalazku wspomniany materiał kleisty, którym może być materiał znany na rynku jako klej do sztucznego jedwabiu, a powszechnie używany do apretowania osnowy tkackiej ze sztucznego jedwabiu, lub jakakolwiek substancja

kleista, jak rozpuszczalny króchmal, dekstryna lub żelatyna, która niełatwo rozpuszcza się w zimnej wodzie i która nie działa chemicznie na wiskozę, dodaje się do wiskozy podczas jej przygotowania lub też bezpośrednio przed przecięnięciem jej przez dysze przedziałnicze. Materiał ten, który odtąd nazywany będzie klejem, najlepiej jest wprowadzać do wiskozy w postaci wodnego roztworu. Odpowiednią proporcję kleju w wiskozie otrzymuje się przez dodanie $6\frac{1}{2}$ grama rozpuszczalnego króchmalu, rozczynionego w 100 gramach wody, na 1000 gramów wiskozy. Wiskozę przedzie się w zwykły sposób, wobec jednak obecności kleju łatwość przedzenia wiskozy jest większa, a jednocześnie zmniejsza się ilość porozrywanych składowych włókien. Następnie nitki myje się w zimnej wodzie, w celu usunięcia z nich kwasów i soli, i suszy się przez przeciąganie ich nad nagrzanymi powierzchniami. Wskutek takiego suszenia klej znajdujący się w wiskozie wiąże mocno poszczególne włókna składowe, nitka jednak pozostaje giętką. Nitki można wówczas nawijać, skręcając je lub nie skręcając, dzięki jednak silnemu przyleganiu składowych włókien do siebie w nitkach w wielu wypadkach można obejść się bez skręcania, a nawijać nici wprost na szpulki lub cewki, przyczem nici gotowe są do tkania lub dziania. Po zrobieniu danego wyrobu, np. pończochy w zwykły sposób usuwa się klej przez pranie z mydłem tak, jak z nitek ośnowy tkackiej. Wyroby można wówczas bielić lub farbować i wykańczać w zwykły sposób.

Nitki można skręcać po przedzeniu w zwykły sposób; po skręceniu nitki poddaje się suszeniu.

Wynalazek niniejszy można zastoso-

wać przy przedzeniu nici z wiskozy każdym sposobem, jaki może być użyty do wyrobu zwykłego wiskozowego jedwabiu.

Wiadomo, że starano się przesycać klejem nitki wiskozowe zapomocą przepuszczania tych nitek przez klej, w celu umożliwienia poddawania nieskręconych nitek przeróbce fabrycznej. Wynalazek jednak niniejszy daje wyniki dotychczas nieosiągalne, dzięki polepszeniu przedziałniczych zalet wiskozy i silnemu przywieraniu pomiędzy poszczególnymi włókienkami w nici, która posiada przez to gładką powierzchnię.

Sposób według wynalazku pozwala na wytwarzanie wyrobów z nieskręconych wiskozowych nitek o mianie 60 denierów i posiadających 60 włókien.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu sztucznego jedwabiu z wiskozy, znamieny tem, że przed przedzeniem w utrwalającym płynie dodaje się do wiskozy kleisty materiał, jak klej, dekstrynę lub żelatynę, które usuwa się z nici dopiero po wytworzeniu z nich gotowego wyrobu tkanego lub dzianego.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że nitki natychmiast po opuszczeniu przez nie kąpieli strącającej myje się w zimnej wodzie w celu usunięcia kwasów i soli, przez co jednak nie zostaje usunięty z nich materiał kleisty, a następnie suszy się, aby nici nie sklejały się ze sobą.

Maurice Leon
Harben's (Viscose Silk
Manufacturers) Ltd.
Zastępca: Inż. dypl. J. Wygąnowski,
rzecznik patentowy